

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 27/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného IN FORO – AYRUMYAN advokátska kancelária s. r. o., Uhrova 4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave (predtým Krajský súd v Trnave) v konaní sp. zn. TT-20S/35/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou, doručenou ústavnému súdu elektronickou formou 7. decembra 2023, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom správneho súdu (predtým krajského súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. TT-20S/35/2022. Ďalej navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave 26. novembra 2021 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava č. PPZ-HCP-BA2-2021/043528-009 zo 14. októbra 2021, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa (Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Dunajská Streda, pozn.) o zamietnutí jeho žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky. Krajský súd v Bratislave vydal 23. februára 2022 uznesenie o postúpení veci Krajskému súdu v Trnave, ktorému súdny spis ako miestne príslušnému (§ 13 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) postúpil prípisom z 20. apríla 2022 a od 2. júna 2022 do 24. januára 2023 krajský súd vykonával úkony spojené so zabezpečením vzájomných vyjadrení účastníkov napadnutého konania. Sťažovateľ rozporuje aj postup krajského súdu, ktorý ani po jeho žiadostiach doručených 16. mája 2022 a 20. januára 2023 nenariadil súdne

pojednávane. Súčasne akcentuje význam rozhodnutia v napadnutom konaní, keďže je občanom Bieloruska a nemá istotu, že sa bude môcť zdržiavať na území Slovenskej republiky, a momentálne sa nachádza na Ukrajine. Na podklade uvedeného odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. V rámci predbežného prerokovania sa ústavný súd musí primárne vysporiadať s nedostatkom ústavnej sťažnosti, keďže sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca na tzv. reformu súdnej mapy v Slovenskej republike nereflektovali, porušovateľa svojich práv neoznačili správne a opomenuli aj zmenu spisovej značky napadnutého konania. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení výkon súdnictva vrátane všetkých práv a povinností od 1. júna 2023 *ex lege* prešli z Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave, čím sa implikuje potreba úpravy pasívne legitimovaného subjektu v inklúzii aktualizácie spisovej značky napadnutého konania, ktorú rozlišovacím znakom „TT“ doplnil ústavný súd (inštrukcia 19/2022 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 19920/2022/100 z 26. augusta 2022 k vykonaniu reformy súdnej mapy v platnom znení, pozn.).

5. Ústavný súd zároveň konštatuje, že aj keď napadnuté konanie už bolo predmetom ústavnoprávneho prieskumu, v ktorom podaná ústavnú sťažnosť uznesením č. k. III. ÚS 539/2023-12 z 31. októbra 2023 pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí odmietol, predmetné rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde].

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011). K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, čiže ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 517/2020).

7. Predmetné je aj prípad sťažovateľa, keď napadnuté konanie začalo na Krajskom súde v Trnave až po tom, ako mu Krajský súd v Bratislave postúpil správnu žalobu sťažovateľa (20. apríl 2022, pozn.). Posudzované obdobie napadnutého konania (ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pozn.) trvá len niečo viac ako devätnásť mesiacov, a preto nedosahuje ústavnoprávnu intenzitu znamenajúcu porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy). Na účel poskytnutia náležitej ústavnoprávnej ochrany ústavný súd vlastnou činnosťou zistil,

že po prechode výkonu súdnictva z Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave a pridelení sťažovateľovej veci do právomoci senátu 7. júna 2023 dochádzalo k prerozdeleniu súdnej agendy, 8. januára 2024 bola pridelená novému zákonnému sudcovi a v spise nie je vyznačený termín súdneho pojednávania. Napriek tomu, že postup správneho súdu v napadnutom konaní nie je s ohľadom na kautely procesnej hospodárnosti možné považovať za postup optimálny, v konkrétnych okolnostiach bolo potrebné zohľadniť aj zmenu zákonného sudcu a s tým spojenú nutnosť naštudovania veci týmto sudcom (m. m. I. ÚS 411/2020, I. ÚS 372/2022, I. ÚS 289/2023).

8. Ústavný súd pripomína, že preskúmanie postupu udelenia dlhodobého pobytu v rámci správneho súdnictva nie je časovo zvlášť prioritizované, aj keď je nesporné, že výsledok súdneho konania je pre sťažovateľa vzhľadom na jeho ďalší život nepochybne dôležitý (m. m. nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 330/2023 z 27. septembra 2023, bod 17). Na druhej strane je však nutné upozorniť, že k predĺženiu konania prispelo aj nesprávne adresovanie správnej žaloby Krajskému súdu v Bratislave, ktorý v dôsledku absencie svojej miestnej príslušnosti musel právnu vec sťažovateľa postúpiť Krajskému súdu v Trnave (bod 2 tohto uznesenia, pozn.).

9. Na tomto mieste ústavný súd dáva do pozornosti judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach (obdobne aj vo veciach správneho súdnictva – napr. I. ÚS 196/2023, I. ÚS 632/2023) dĺžka súdneho konania v jednej inštancii v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

10. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že nečinnosť krajského súdu v napadnutom konaní nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom namietaných práv. Preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

12. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby v prípade pretrvávajúcej nečinnosti krajského súdu v napadnutom konaní sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 18. januára 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu